Fenomenologia reprezentativității

On Decembrie 06, 2015

Ridică problema timpului pe alt plan, aducând în joc întrepătrunderea relațiilor dintre „Vechi" și „Nou".

Eisenstein are, așadar, de rezolvat o problemă compozițională complexă, impusă de cazul concret care i-a apărut prin tema acestui film. Soluția problemei timpului fusese căutată îndelung, era o veche și constantă preocupare a sa, și este poate aici cazul să o spunem. "Greva" era în fond cristalizarea unui fapt repetat continuu pe plan istoric, într-o fabulă care cuprindea o întreagă experiență acumulată istoric, deci în timp. Filmul "Potemkin" rezolva aceeași problemă într-un alt mod, concentrând o perioadă revoluționară într-un singur episod reprezentativ.

Optica folosită în ambele cazuri era aceea a concentrării pe principiul metaforei: simbol într-un caz, sinecdocă în al doilea. Dilatarea întâmplărilor din film ar fi dus la fresca istorică în timp. Filmul "Vechiul și noul" ridică problema timpului pe alt plan, aducând în joc întrepătrunderea, conflictului dintre două etape ale istoriei omenirii. *

Leadership: Poți să atingi acea experiență a progresului în stilizarea compoziției spre a obține unificarea dintre subiect și compoziție, în folosul abordării unei reprezentări vizuale bazate pe metaforă?

Leadershipul se reflectă în formele de expansiune ale metodelor de îmbinare a elementelor ce fac din creație un act de comunicare. Practic, utilizatorul științei își comunică punctele de vedere vizavi de o anumită particularitate a modului personal de a se raporta la un anumit context sau subiect, concentrându-se mai ales pe principiul metaforei. Avem de a face, cumva, cu modalitatea de a surprinde mai multe cadre diferite de evenimente sau întâmplări, prin alte mijloace de percepție a realității, încât redarea coerenței dintre prim-plan și fundal să fie cumulate într-un singur episod reprezentativ.

Preferabil, în ceea ce privește aria de cercetare și punerea în evidență a imaginii unui anumit subiect, este ca aceste elemente să se distingă ca o formă de cunoaștere avansată. Aici apare tot mai des tendința concentrării pe stabilirea de principii și atribuirea de simboluri unor componente cheie care asigură validitatea „produsului" promovat. Adică, filmul. Acesta poate fi bine pus la punct prin încurajarea concentrării pe principiul metaforei care spune că o imagine trebuie văzută ca o deschidere de drum, nu ca o ușă închisă, pentru a fi credibilă.

Sau, cum spunea cineva pe web: *"Metafora trebuie să fie emoțional saturată, să creeze o imagine, căci imaginea este „glontele cu centrul deplasat, ea se înfige în memorie pe ani de zile."*

Regizorii și artiștii, în genere, urmează o direcție de dezvoltare bazată pe cercetări asupra mărimii absolute a plus-valorii ce decurge din lărgirea semnificațiilor atribuite întâmplărilor sau evenimentelor din jur, în relație cu omul, timpul și povestirea redată. Cristalizarea unui fapt repetat continuu pe plan istoric, într-o fabulă care cuprinde o întreagă experiență acumulată istoric, deci în timp, reprezintă factorul care determină proporția dintre luciditate și imaginație.

Leadership: Poți să-ți revizuiești viziunea despre reprezentarea artistică printr-o concepție diferită asupra creației și asupra caracterul ei diversificat, încât să dai o notă de inedit unificării dintre subiect și compoziție?

Evenimentele au șanse mari să devină un episod reprezentativ pentru modul cum acești făuritori ai creației înțeleg relația cu lumea, realitatea, timpul și cu ei înșiși. Un episod capabil a sugera întregul ansamblu al aspectelor ce alcătuiesc misiunea de a da viață anumitor personaje, făcând mai captivant procesul de prelucrare și definire a unor compoziții, noi date și tipuri de concepte.

Leadershipul, putând a da rezultate interesante și în determinarea tipurilor de personalitate care corespund propriei înțelegeri asupra lumii, include raportul dintre luciditate și imaginație. Iar reprezentativul este ceea ce se dezvoltă prin exploatarea acestui raport. Mai trebuie luat în calcul faptul că o creație se poate pune în valoare numai prin capacitatea regizorului de a se ralia unor „norme" nescrise ale momentului, și de a se focaliza mai mult pe formă decât pe conținut. De exemplu poate fi mai important să înțelegi ideea pe care o transmite filmul, decât alegerea unei imagini cu mare impact la public.

Numai cine reușește să conceapă o întâietate oarecare a reprezentativului prin ridicarea problemei timpului pe alt plan, aducând în joc întrepătrunderea relațiilor dintre „Vechi" și „Nou", va putea să cuprindă acea experiență a progresului în a obține unificarea dintre subiect și compoziție.

A concentra o imagine într-un singur episod reprezentativ înseamnă să dai o notă de veridicitate compoziției care triumfă printr-o înlănțuire ingenioasă a secvențelor care conțin valoarea de "intensitate absolută" la nivel de mesaj transmis.

Fenomenologia reprezentativității implică acea calitate a artiștilor de a scoate în evidență trăsăturile unice ale unui anumit subiect cercetat, în relație cu lumea, realitatea, timpul și cu ei înșiși, cu scopul de a obține noi compoziții și concepții care să merite aprecierea celorlalți.

* Notă: - Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/fenomenologia-reprezentativitatii.html